గౌరవ న్యాయమూర్తి శ్రీ ఎల్.నరసింహారెడ్డి

మరియు

గౌరవనీయులైన న్యాయమూర్తి శ్రీ చల్లా కోదండరామ్

<u>ఆర్. సి. నెం. 111/ 2001 & ఐటిటిఏ నెం. 7/2002</u>

<u>ఉమ్మడి తీర్పు</u> :(గౌరవన్యాయమూర్తి *శ్రీ ఎల్. నరసింహరెడ్డి చే వెలువడినది)*

ఈ అప్పీల్ మరియు సూచిక పరస్పర సంబంధం కలిగి ఉన్నవి . ఇట్టి సంబంధము ఒక మదింపుదారునికి మరియు ఒకే కాలానికి సంబంధించినవి కానీ రెండు వేర్వేరు అసెస్ మెంట్ సంవత్సరాలకు వర్తించును .అందువల్ల, అవి ఉమ్మడి తీర్పు ద్వారా పరిష్కరించబడెను.రెండు విచారణలు రెవెన్యూ ఆధీనములో ఉన్నవి.

ప్రతివాది ఆహార ఉత్పత్తుల తయారీ మరియు మార్కెటింగ్ యొక్క కార్యకలాపాలను చేపట్టే సంస్థ . దీనికి ఎం /ఎస్ ఆంప్రో ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ పేరు గల సోదరి గూర్చి ఆలోచన కలదు . ప్రతివాది తన సోదరి కొరకు ముడిసరుకును సరఫరా చేసి, కొన్ని బ్రాండ్ల బిస్కెట్లు తయారు చేసేవాడు.ఆఉద్దేశ్యంతో ,ప్రతివాది కంపెనీ తేదీ. 30.06.1982 న వారి మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం ప్రకారం మార్పిడి ఛార్జీలు చెల్లించుచుండెను..ప్రతివాది స్వయముగా లేక ప్రతివాది తరపున తయారుచేసే ఉత్పత్తులు ఎక్సైజ్ సుంకానికి లోబడి ఉంటాయి .27.09.1982 నుండి 30.09.1985

మధ్య చేపట్టిన కార్యాకలపాల గూర్చి , ఎక్సైజ్ సుంకం విషయమై కొంత వివాదం నెలకొన్నది.సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ యొక్క జ్యూరిస్డిక్షనల్ కమిషనర్ ప్రకారం, ప్రతివాది సరఫరా చేసిన ముడి పదార్థం యొక్క విలువను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం ద్వారా వచ్చిన ఉత్పత్తి వ్యయంపై సుంకం విధించబడుతుంది , మార్పిడి యూనిట్ చెల్లించి మార్పిడి చార్జీల ప్రాతిపదికన మాత్రమే ఉండాలని పట్టుబట్టింది . సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ నిబంధనలలోని నిబంధన 9-బి కింద వివాదాస్పదము కాని రేటు ప్రకారమే సుంకం చెల్లించి ఉత్పత్తులు సంబంధిత కాలంలో విడుదల చేయబడ్డాయి , అయినప్పటికీ, వ్యత్యాసమైన సుంకం చెల్లించడానికి నిర్ధిష్ట అధికారి తీర్మానించిన విధముగానే బాండ్ అమలు చేయుట ఫారం బి-13 లో ప్రకారమే జరుగును.

ప్రతివాది మరియు మార్పిడి యూనిట్ మధ్య ఒప్పందం ప్రకారం ,మొదటిది రెండవవారు అనుభవించిన నష్టమును భర్తీ చేయుటకు లేదా చెల్లించుటకు బాధ్యత వహించాలి .ప్రతివాది సమర్పించిన రిటర్న్సి లో, వాస్తవముగా చెల్లించిన ఎక్సైజ్ సుంకం వరకు తగ్గింపులు క్లెయిమ్ చేయబడ్డాయి .బాండ్ల పరిధిలో ఉన్న వివిధ మొత్తానికి సంబంధించినంత వరకు, ఖాతా పుస్తకాలలో రూ . 1,66,62,866/- మేరకు నిర్ధారణ చేయబడ్డాయి.కన్వర్షన్ యూనిట్ ప్రారంభించిన సుమారు రెండు రౌండ్ల వ్యాజ్యం తరువాత, చివరికి సంబంధిత కాలానికి ఎక్సైజ్ సుంకం కోసం ఇప్పటికే చెల్లించిన దానికంటే ఎక్కువ మొత్తాన్ని చెల్లించాల్సిన బాధ్యత లేదని తేల్చి చెప్పెను .మరోవైపు,

సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్ గారి తేదీ ;19.05.1993 నాటి ఉత్తర్వుల ప్రకారము రూ.12,70,649/– మినహాయింపు పొందే అర్హత మరియు రూ . 5,03,316/– వాపసు పొందటానికి కన్వర్షన్ యూనిట్ కు అర్హత ఉన్నట్లు పేర్కొనిరి.

1992–93 అసెస్ మెంట్ సంవత్సరానికి దాఖలు చేసిన రిటర్న్ లో , మినహాయింపు రూ . 1,66,62,866/– కు క్లెయిమ్ చేయబడింది .ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్ గారు తేదీ .19.05.1993 నాడు జారీ చేసిన ఉత్తర్వును బట్టి ఎటువంటి విరమణ లేదా ఎటువంటి సముపార్జన లేదనే కారణముతో తరువాతి సంవత్సరాలకు తొలగించిరి.

అయినప్పటికీ, ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్ జారీ చేసిన ఆర్డర్ ఆధారంగా ఎటువంటి విరమణ లేదని అంచనా వేసే అధికారి అభిప్రాయపరి మరియు సంబంధిత మొత్తం రూ . 1,66,62,866/– గా 1992–93 మదింపు సంవత్సరానికి అంచనా వేయబడుతుంది.సుమారు రూ. 18,00,000/– వాపసు డబ్బుకు సంబంధించి ప్రత్యేక ఉత్తర్వు జారీ చేయబడింది .ఆ వాపసు సొమ్ము మే , 1993 లో మాత్రమే వచ్చినందున , దాని ప్రయోజనం 1994–95 అంచనా సంవత్సరానికి పొడిగించబడింది.

ప్రతివాది ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్స్) ఎదుట అప్పీల్ లో ఈ విషయాన్ని తెలిపిరి .అసెస్సింగ్ అథారిటీ తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని అప్పీలేట్ ఆధారిటీ

సమర్థించింది.1992-93 అసెస్ మెంట్ సంవత్సరానికి ఆమోదించిన అసెస్ మెంట్ ఆర్డర్ కు సంబంధించి ఐటిఐ నెం . 63/హైదరాబాద్ /1996 లో తదుపరి అప్పీల్ ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ హైదరాబాద్ బెంచ్ 'బి' ఎదుట దాఖలైనది , ఇది సెక్షన్ 41 (1) యొక్క ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1961 (సంక్షిప్తంగా, "చట్టం") కింద ప్రయోజనాన్ని విస్తరించడం లేదా తిరస్కరించడం గురించి దాఖలైనది . అయిననూ తేదీ .25.04.1996 నాటి దాని ఉత్తర్వు ద్వారా, ట్రిబ్యునల్ చట్టంలోని సెక్షన్ 41 కు విరమణ లేదా ఉపశమనం లేదని అభిప్రాయపడింది . ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్ గారు తేదీ .19-05-1993 నాడు జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ఫలితముగా సంబంధిత మొత్తాన్ని ఆదాయపు పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురావడానికి బాధ్యత వహించదు .ఈ కోర్టును కొన్ని ప్రశ్నలను సూచించమని మనవి చేస్తూ రెవెన్యూ చట్టం యొక్క సెక్షన్ 256 (1) కింద ఆర్ ఐ నెం . 462/హైదరాబాద్ /1996 ను దాఖలు చేసెను . అట్టి అభ్యర్థన ను అమోదించలేదు.అందువల్ల, రెవెన్యూ వారు 1997 చట్టము యొక్క ఐటిసి .నెం 27/1997 ను దాఖలు చేయడం ద్వారా ఈ కోర్టును ఆశ్రయించింది . తేదీ.09.08.2001 న ఈ కోర్టు దీనిని అనుమతించింది మరియు తదనుగుణంగా ఈ ప్రశ్నలను ట్రిబ్యునల్ ఈ కోర్టుకు వివరణాత్మక కేసు ద్వారా సూచించింది.

1." కేసులోని వాస్తవ విషయాలు, పరిస్థితులపై, ఆధారపడి, సంవత్సరానికి కలిపినట్టి రూ . 1,66,62,866/- తొలగించుట ట్రిబ్యునల్ చట్టానుసారముగా సరియైనదేనా?"

2. " కేసులోని వాస్తవ విషయాలు , పరిస్థితులపై, ఆధారపడి, రూ. 1,66,62,866/-" మొత్తం గూర్చి అసెస్సీ సంస్థ మరియు మార్పిడి యూనిట్ మధ్య ఒప్పందపరంగా బాధ్యత , అయినప్పటికీ మార్పిడి యూనిట్ వారు సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ విభాగానికి అట్టి పైకమును చెల్లించినప్పుడు మాత్రమే అసెస్సీ కంపెనీకి బాధ్యత తలెత్తుతుందని ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించుట సరియైనదేనా?"

3." కేసులోని వాస్తవ విషయాలు , పరిస్థితులపై, ఆధారపడి, ట్రిబ్యునల్ బాధ్యత యొక్క విరమణ లేదని , వాస్తవానికి మదింపుదారుడు క్లెయిమ్ చేసిన బాధ్యతను సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ (అప్పీల్స్) యొక్క కలెక్టర్ గారు తేదీ 16.07.1992 నాడు ఇచ్చిన ఉత్తర్వు ద్వారా క్రింది అధికారుల డిమాండ్లను త్రోసిపుచబడినవి."

ఆర్.సి.సంఖ్య .111/2001 యొక్క అంశము కూడా అదేనని తెలియును.

19.05.1993 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా ఎక్సైజ్ సుంకము వాపసు యొక్క ప్రయోజనం కన్వర్షన్ యూనిట్ కు విస్తరించబడిందని మునుపటి పేరాల్లో ఇప్పటికే ప్రస్తావించబడింది.1993-94 అసెస్ మెంట్ సంవత్సరానికి గాను దాఖలు చేసిన రిటర్న్ లో దాని ప్రభావం చూపబడలేదు .ప్రతివాది పేర్కొనిన ప్రకారం , తరువాతి అసెస్ మెంట్ సంవత్సరంలో, అంటే 1994-95లో మాత్రమే దీనిని సర్దుబాటు చేయవచ్చు లేదా పరిష్కరించవచ్చును.13.03.1996 నాటి తన అసెస్ మెంట్ ఆర్డర్ లో , 1993-94

అసెస్ మెంట్ సంవత్సరానికి ఈ మొత్తాన్ని పరిష్కరించుకోవాలని అసెస్సింగ్ అథారిటీ అభిప్రాయపడింది.తద్వారా వ్యధ చెందిన ప్రతివాది ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్స్) ఎదుట అప్పీల్ దాఖలు చేశారు .తేదీ.31.07.1998 నాటి ఆర్డర్ ద్వారా అప్పీల్ అనుమతించబడింది మరియు ప్రతివాది యొక్క వాదన అంగీకరించబడింది .ఈ ఉత్తర్వును ఐటిఎ .నెం. 1803/హైద్రాబాద్/1996 లో డిపార్ట్మెంట్ సవాలు చేసింది . ఐటిటిఎ నెం. 7/2002 లో కూడా ఇదే సవాలు చేయబడింది.

ప్రతివాదికి అనుకూలంగా ఉపశమనం లేదా విరమణ గూర్చిన భాధ్యత లేదని ట్రిబ్యునల్ తీసుకున్న అభిప్రాయాము చట్టప్రకారము చెల్లదని అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది శ్రీ జెవి ప్రసాద్ నివేదించిరి .సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ చట్టం ప్రకారం అధికారుల ముందు వివాదం పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో ప్రతివాది మునుపటి సంవత్సరాల్లో తగ్గింపును క్లెయిమ్ చేశారని మరియు దాని తగ్గింపు ప్రయోజనాన్ని పొందారని ఆయన వాదించారు.ఆ మేరకు బాధ్యత ఇకపై వహించనక్కర లేదని సంబంధిత అధికారులు భావించిన తర్వాత, ఆ మొత్తాన్ని పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురావాలి.

ఎక్సైజ్ డ్యూటీ తో సంబంధము లేకుండ ప్రయోజనము పొందుట గూర్చి ప్రతివాది అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ ఆఫ్ సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ , తేదీ. 27.04.1992 నాడు జారీ చేసిన రిఫరెన్స్ ఆర్డర్ లో ఇది తప్పక ప్రతిబింబిస్తుందని కాబట్టి బాధ్యతను నిర్ణయించి ట్రిబ్యునల్ వారు తీసుకొన్న అభిప్రాయం చట్ట ప్రకారము నిలబడదు .ఐటిఎ.నెం. 62/హైద్రాబాద్/1996

లోని ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వులో 22 వ పేరాలో నమోదు చేయబడిన తీర్మానాలు ఏ విషయములో వివాదము ఏర్పడేనో అన్నది ప్రతిబింబించలేదని ,మరియు చట్ట ప్రకారం లేదని అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది వాదించేను.

తేదీ.19.02.1992 న అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ ఒక ఉత్తర్వు జారీ చేసినప్పటికీ, బాధ్యత యొక్క వాస్తవ నిర్ణయం తేదీ .19.05.1993 న ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్ పర్యవసాన ఉత్తర్వులు జారీ చేసినప్పుడు , ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది శ్రీ వై . రత్నాకర్ విన్నవించారు.భాధ్యత యొక్క విరమణ 1993-94 అసెస్ మెంట్ సంవత్సరంలోని రాబడిలో ప్రతిబింబచలేదని, ఎందుకనగా స్పష్టమైన చిత్రము బయటికి రాలేదని , కాబట్టి 1994-95 అసెస్ మెంట్ సంవత్సరంలో అదే విషయమును ప్రస్తావించుటకు ప్రతివాది చట్టరీత్యా అర్హత కలదని ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది వాదించేను .అదే అసెస్ మెంట్ ఆర్డర్ లో సుమారు రూ . 18,00,000/- వాపసు ఇచ్చుట జరిగిందని , ట్రిబ్యునల్ దానిని పరిగణనలోకి తీసుకుందని ఆయన తన వాదనను కొనసాగిస్తూ పేర్కొనిరి.సూచిక క్రమంలో రూపొందించిన అన్ని ప్రశ్నలతో పాటు అప్పీల్ లో రూపొందించిన గణనీయమైన ప్రశ్నకు రెవెన్యూకు వ్యతిరేకంగా సమాధానం ఇవ్వడానికి అర్హత ఉందని అట్టి న్యాయవాది నివేదించిరి.

ప్రతివాది తరపున కన్వర్షన్ యూనిట్ తయారుచేసిన ఉత్పత్తులపై చెల్లించాల్సిన ఎక్సైజ్ సుంకం యొక్క వాస్తవ పరిమాణాన్ని నిర్ణయించిన పర్యవసానంగా ఈ రెండు

చర్యలు తలెత్తాయి .ఎక్సైజ్ సుంకం చెల్లించాల్సిన బాధ్యత నేరుగా అప్పీలుదారుడిది కానప్పటికీ,

తేదీ.30.06.1982 నాటి ఒప్పందం ప్రకారం, తనకు మరియు మార్పిడి యూనిట్ మధ్య నిలిచిన బాధ్యతగా ఇది భావించింది.

1992-93 అసెస్ మెంట్ సంవత్సరంలో ఎక్సైజ్ సుంకం యొక్క అనిశ్చితి ప్రబలంగా ఉంది , తుది తీర్పు పెండింగ్ లో ఉందని ఇప్పటికే పేర్కొనబడింది , తయారీదారు అనగా,కన్వర్షన్ యూనిట్ వస్తువుల విడుదల కోసం వివాదము లేని ఎక్సైజ్ సుంకం చెల్లించడానికి అనుమతించబడినది. ఉంది. అయితే అవకలన మొత్తానికి బాండ్ అమలుచేయాలని షరతు విధించిరి.

అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఆఫ్ సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ తేదీ . 19.02.1992 నాటి ఉత్తర్వులను నిస్సందేహముగా జారీ చేసిరి .అయినప్పటికీ, అది ఎక్సైజ్ సుంకం యొక్క వాస్తవ నిర్ణయానికి దారితీయలేదు .ఇది విస్తృత మార్గదర్శకాలను మాత్రమే నిర్దేశించింది , దీని ప్రకారం ఎక్సైజ్ సుంకాన్ని అంచనా వేయాలి .అందులో కొంత భాధ్యతను సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్ కు అప్పగించారు.అతను తేదీ. 19.05.1993 న ఆ భాధ్యతను పూర్తి చేశాడు.

19.05.1993 నాటి ఆర్డర్ ప్రభావం రెండు రెట్లుగా ఉన్నది .మొదటిది, మార్పిడి యూనిట్ మరియు తద్వారా ప్రతివాదికి బాండ్ల పరిధిలో ఉన్న మొత్తాన్ని చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉంది మరియు తద్వారా బాండ్లు విడుదల చేయబడతాయి .రెండవది, ఉత్పాదక యూనిట్ ఇప్పటికే చెల్లించిన సుంకం నుండి సుమారు రూ . 18,00,000/- తిరిగి వారికి చెల్లించాలి.ఎక్సైజ్ సుంకం చెల్లించిన కారణంగా తగ్గింపును క్లెయిమ్ చేసినందున, దీని ప్రయోజనం కూడా ప్రతివాదికి లభించింది.

అసెస్సింగ్ అథారిటీ మరియు అప్పీలేట్ అథారిటీ ముందు చేసిన వాదనలలో కొంత సందిగ్ధ స్వభావం ఉన్నప్పటికీ , వివాదం యొక్క వాస్తవ విషయము అంచనా సంవత్సరం గురించి, దీనిలో పైన పేర్కొన్న రెండు భాగాలు సర్దుబాటు చేయబడాలని లేదా ప్రతిబింబించాలని తెలుపుటలోనే వివాదము .ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్స్) జారీ చేసిన ఆర్డర్ తేదీ ఆధారమనియు తదనుగుణంగా ఆ భాగాల అంచనా 1992-93 అంచనా సంవత్సరానికి ఉండాలని అంచనా అధికారి అభిప్రాయపడిరి.అప్పీలేట్ అధిరిటీ వారు మదింపు అధికారంతో ఏకీభవించింది.

ప్రస్తుత కేసులోని వాస్తవాల సంగతులతో చట్టం యొక్క సెక్షన్ 41 (1) ఆకర్షించబడుతుంది. దాని నిబంధన ఈ విధముగా ఉంది:

<u>పన్ను వసూలు చేయదగిన లాభాలు</u>

"1) మదింపుదారుడు (ఇకపై మొదట పేర్కొన్న వ్యక్తిగా సూచించబడును.) అతడు చేసిన నష్టం , వ్యయం లేదా వాణిజ్య బాధ్యతలకు సంబంధించి ఏ సంవత్సరానికి అయినా భత్యం లేదా మినహాయింపు ఇవ్వబడినప్పుడు మరియు తరువాత ఏదైనా మునుపటి సంవత్సరంలోనూ అలా జరిగినప్పుడు.–

(ఎ) మొదట పేర్కొన్న వ్యక్తి నగదు రూపంలో లేదా మరేదైనా పద్ధతిలో, అటువంటి నష్టం లేదా వ్యయానికి సంబంధించి ఏదైనా మొత్తం లేదా దాని యొక్క ఉపశమనం లేదా విరమణ ద్వారా అటువంటి వాణిజ్య బాధ్యతకు సంబంధించి కొంత ప్రయోజనం పొందినచో , అట్టి మొత్తం అటువంటి వ్యక్తికి లేదా అతనికి లభించే ప్రయోజనం యొక్క విలువ వ్యాపారం లేదా వృత్తి యొక్క లాభాలు అతని యొక్క లాభాలుగా పరిగణించబడుతుంది మరియు తదనుగుణంగా మునుపటి సంవత్సరం ఆదాయంగా పరిగణించి ఆదాయపు పన్ను వసూలు చేయబడుతుంది, మరియు వ్యాపారము లేదా వృత్తి యొక్క భత్యం లేదా తగ్గింపు ఆ సంవత్సరంలోనే ఇవ్వబడినదా? లేక,

(బి) వ్యాపారంలో వారసుడు నగదు రూపంలో లేదా మరే ఇతర పద్ధతిలోనైనా వచ్చిన , దీనికి సంబంధించి ఏదైనా పైకమును మొదట పేర్కొన్న వ్యక్తికి వచ్చిన నష్టం లేదా వ్యయం చేసిన దాని గురచి పొందేనా , సూచించిన వాణిజ్య బాధ్యతకు సంబంధించి కొంత ప్రయోజనం పొందేనా :(ఎ) దాని ఉపశమనం లేదా విరమణ ద్వారా , వ్యాపారంలో వారసుడు పొందిన మొత్తం లేదా వ్యాపారంలో వారసుడికి వచ్చే ప్రయోజనం విలువ వ్యాపారం లేదా వృత్తి యొక్క లాభాలు మరియు లాభాలుగా పరిగణించబడుతుంది మరియు తదనుగుణంగా మునుపటి సంవత్సరం ఆదాయంగా ఆదాయపు పన్ను వసూలు చేయబడుతుంది.

సంబంధిత రికార్డును పరిశీలించి మొత్తం వివాదాన్ని ట్రిబ్యునల్ అవగాహన చేసుకొన్నది.కలకత్తా హైకోర్టు యొక్క సిఐటి వర్సెస్ అశోక్ మార్కెటింగ్ కేసులోని మరియు ఇతర సారూప్య తీర్పులను సూచించింది. [1]

దాని సారాంశం ఏమిటంటే , మునుపటి అసెస్ మెంట్ సంవత్సరాల్లో ఏదైనా బాధ్యతపై ఒక మదింపుదారుడు ఏదైనా మినహాయింపు ఇచ్చి ఉంటే మరియు అలాంటి బాధ్యత తీరిపోయినా లేదా ఏదైనా ఉపశమనం జరిగితే , దానిని నికర ఆదాయపు పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురావాలి .ట్రిబ్యునల్ మరియు కమిషనర్ చేపట్టిన చర్చలో కొంత భాగం,ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్ వారి తేదీ 19.05.1993 నాటి ఉత్తర్వు కారణంగా కలిగే ప్రయోజనానికి సంబంధించి , చట్టం యొక్క సెక్షన్ 41ను వర్తింపచేయుట గూర్చి ప్రతివాది అభ్యంతరం వ్యక్తం చేస్తున్నారనే అభిప్రాయాన్ని కలిగిస్తుంది .ఏదేమైనా, చట్టము క్రింద అధికారులను 1994-95 అసెస్ మెంట్ ఆర్డర్ లో దానిని ప్రతిబింబించేలా అనుమతించడానికి ఒప్పించడమే ప్రతివాది చేసిన ప్రయత్నము మాత్రమే అని స్పష్టమవుతుంది.

మరింత ముందుకు వెళ్ళే ముందు , ఐటిఎ.నెం 63/హైద్రాబాద్ /1996లో ట్రిబ్యునల్ జారీ చేసిన ఆర్డర్ యొక్క చివరి పేరాను గమనించడం అవసరం . అది ఈ విధముగా నున్నది.

[1] 119 ITR 619

"22. కేసు యొక్క పూర్తి వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను మరియు పై చర్చ ద్వారా వెలువడే చట్టపరమైన స్థితిని పరిశీలిస్తే , కన్వర్షన్ యూనిట్ కు సంబంధించి దాని ఒప్పందం ప్రకారం మదింపుదారుడి బాధ్యతను నిలిపివేయడం లేదా ఉపశమనం చేయడం లేదని మేము భావిస్తున్నాము. కన్వర్షన్ యూనిట్ చెల్లించాల్సిన సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ సుంకం, మరియు దాని ఖాతా పుస్తకాలలో మదింపుదారుడు చేసిన ఎంట్రీలు ఉన్నప్పటికీ, క్రింది అధికారులు సెక్షన్ 41 (1) ప్రకారం రూ. 1,66,62,866/- ను బాధ్యతగా పరిగణించి పన్ను విధించుట సమర్థించబడలేదు. తదనుగుణంగా అంచనా అధికారి అదనంగా కలిపిన రూ . 1,66,62,866/- ను మరియు సిఐటి (ఎ) చేత వివాదాస్పద ఉత్తర్వును కొనసాగించుటను తొలగించితిమి. "

పేరా ఒక్క దానినే చదివితే , రూ . 1,66,62,866/- మొత్తాన్ని చట్టం యొక్క సెక్షన్ 41 (1) పరిధిలోకి ఎంతమాత్రము తీసుకురాలేమని ఒక అభిప్రాయాన్ని కలిగిస్తుంది. న్యాయంగా, ఇక్కడ వివాదం అంచనా క్రమం గురించి మాత్రమే గాని మొత్తం బాధ్యత గూర్చి కాదని ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది నివేదించేను.

అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ గారి తేదీ . 27.04.1992 నాటి ఉత్తర్వుల పైననే ఆదాయపు పన్ను అధికారి మరియు ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్స్) నొక్కి చెప్పిరి .సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ చట్టం ప్రకారం , కన్వర్షన్ యూనిట్ , అసిస్టెంట్ కమిషనర్ చేతి ద్వారా తీర్పు పొందుట నిజం కావచ్చు .అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఎక్సైజ్ సుంకం యొక్క పరిమాణాన్ని

నిర్ణయించిన సందర్భం అయితే , ఆదాయపు పన్ను అసిస్టెంట్ కమిషనర్ యొక్క అభిప్రాయమును అంగీకరించవచ్చు .సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఎక్సైజ్ సుంకాన్ని నిర్ణయించే లేదా లెక్కించే విధానాన్ని సూచించడం కంటే మరేమీ చేయలేదని కూడా ప్రస్తావించబడింది .ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే , కన్వర్షన్ యూనిట్ తయారుచేసిన ఉత్పత్తులకు ఎక్సైజ్ సుంకాన్ని నిర్ణయించడానికి దగ్గరగా పోల్చదగిన యూనిట్ ఎం/ఎస్. సూపర్ ఫుడ్ ప్రొడక్ట్స్ అని ఆయన పేర్కొన్నారు .ఇక్కడ అవరోధమేమిటంటే అతను ఎటువంటి లెక్క లేదా గణన చేపట్టలేదు .సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్ మాత్రమే మొత్తం భారము చేపట్టారు మరియు 19.02.1995 న ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు, ఇది కన్వర్షన్ యూనిట్ తయారుచేసిన ఉత్పత్తులపై చెల్లించాల్సిన ఖచ్చితమైన ఎక్సైజ్ సుంకం యొక్క మొత్తాన్ని సూచిస్తుంది.ఇది బాండ్ల పరిధిలో ఉన్న మొత్తాన్ని మాఫీ చేయడానికి దారితీయడమే కాకుండా , ఆ మొత్తాన్ని రూ . 18,00,000/- కు తిరిగి చెల్లించే గణాంకాలను తెలిపిరి.

రూ. 18,00,000/- చెల్లించాల్సిన బాధ్యత నుండి ప్రతివాది ఉపశమనం పొందిన తర్వాత, చట్టం యొక్క సెక్షన్ 41 (1) ఆకర్షించబడుతుంది మరియు బాధ్యత ఆగిపోయిందని చెప్పవచ్చు .పర్యవసానంగా, ప్రతివాది అట్టి పైకమునకు సమానమైన పన్నును చెల్లించాల్సి ఉంటుంది , అనగా, మునుపటి అసెస్ మెంట్ సంవత్సరాలకు రాబడిలో మొత్తాన్ని చూపించినప్పుడు పొందిన మినహాయింపు సొమ్ముకు సమానమైన

సొమ్మును చెల్లించవలెను . ఒకే తేడా ఏమిటంటే , వాస్తవ నిర్ణయము మే , 1993 లో మాత్రమే ఉద్భవించినందున , 1994-95 సంవత్సరానికి రాబడిలో అదే ప్రతిబింబించవలసి ఉంటుంది. అదే విధముగా రూ. 18,00,000/- సొమ్మును తిరిగి చెల్లించాలని ఆదేశించారు.అందువల్ల,ఆర్.సి.నెం.111/ 2001 లోని ప్రశ్న నెం. 1 కు రెవెన్యూకు వ్యతిరేకంగా మరియు 2 వ ప్రతివాదికి అనుకూలంగా సమాధానం ఇవ్వబడుతుంది.1994-95 అసెస్ మెంట్ సంవత్సరానికి చట్టం యొక్క సెక్షన్ 41 (1) ప్రకారం రూ . 1,66,62,866/- మొత్తాన్ని పరిష్కరించాల్సిన బాధ్యత ఉందని అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ ప్రశ్న నెం . 2 కు సమాధానం ఇవ్వబడింది .ప్రశ్న సంఖ్య 1 మరియు 2 కు ఇచ్చిన సమాధానాల దృష్ట్యా ప్రశ్న నెం . 3 కి సమాధానం ఇవ్వవలసిన అవసరం లేదు.

పైన పేర్కొన్న అవే కారణాల వల్ల , ఐటిటిఏ నెం. 7/2002 కొట్టివేయబడింది, అయితే, సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్ ఆమోదించిన 19.05.1993 నాటి ఆర్డర్ ద్వారా తిరిగి చెల్లించే ఎక్సైజ్ సుంకం మొత్తాన్ని 1994-95 అంచనా సంవత్సర రిటర్న్స్ లో పరిష్కరించాలని షరతు విధించిరి. ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులేదు.

రిఫరెన్స్ కేసులో దాఖలు చేసిన ఇతర పిటిషన్లు మరియు అప్పీల్ పరిష్కరింపబడెను.

_ _

ఎల్. నరసింహ రెడ్డి, న్యాయమూర్తి

_ _

చల్లా కోదండరామ్ న్యాయమూర్తి

తేదీ.22.07.2014